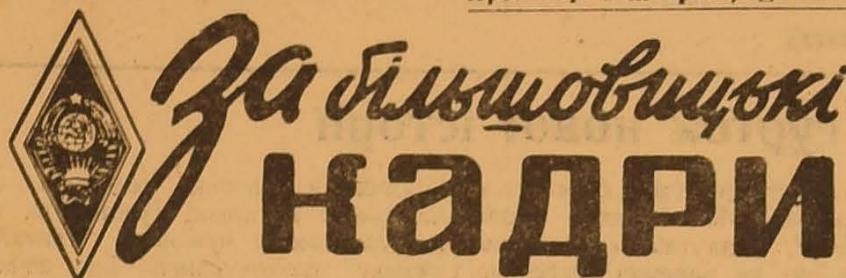

Радянським жінкам—активним будівникам комунізму—СЛАВА!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

№ 7 (311) | П'ятниця, 9 березня 1951 р. | Ціна 20 коп.

СВЯТО ЖІНКИ-ТРУДІВНИЦІ

День 8 березня кожного року трудачі жінки всього світу відзначають як своє свято. Але тільки для радянських жінок, вільних і щасливих, активних будівниць комуністичного суспільства, рівноправних учасниць політичного, господарського і культурного життя, послідовних борців за справу миру цей день є справжнім святом.

В цьому році Міжнародний жіночий день ми відзначаємо в обстановці величезного політичного і виробничого піднесення. Успішно перетворені в життя стадінські плани післявоєнної п'ятирічки, здійснюються стадінський план перетворення природи.

Радянський народ приступив до будівництва величезних споруд комунізму — Куйбишевської, Сталінградської, Каховської гідроелектростанції, Головного Туркменського, Південного-Українського, Північно-Кримського каналів і гіантських зрошувальних систем, завершує будівництво каналу Волга-Дон. В усьому цьому велика заслуга радянських жінок.

Жінка в країні Рад є активним учасником будівництва комунізму.

Жовтнева революція назавжди розкріпачила жінок від споконвічних кайданів рабства і темряви, встановила повну рівноправність жінок, відкрила для них широкий вільний шлях. Радянська влада, комуністична партія заличили жінок до участі в політичному житті нашої Батьківщини.

Мільйони радянських патріотів самовіддано працюють на фабриках і заводах, в колгоспах і радгоспах, в наукових і культурних закладах. Сотні тисяч жінок нашої країни беруть активну участь в господарському, політичному і культурному житті, в політичному житті нашої Батьківщини.

Самовіддана праця радянських жінок, їх трудові подвиги високо оцінюються Радянським Урядом. Більш ніж півмільйона жінок нагороджено орденами і медалями, біля двох тисяч жінок одержали високе звання Героя Соціалістичної Праці.

Ореолом слави осяяні в нашій країні жінки-матері. Це вони виростили славне соколине плем'я Героїв уки.

НА ЧЕСТЬ МІЖНАРОДНОГО ЖІНОЧОГО ДНЯ

Урочисті збори колективу університету

Вчора у великому актовому залі відбулись урочисті збори професорсько-викладацького складу, практівників та студентів університету, присвячені Міжнародному жіночому дню.

Як і завжди в такі дні, актовий зал був святково прикрашений.

Бурхливими, довго нестихаючими оплесками зустрічають присутні пропозицію обрати до почененої президії Політбюро ЦК ВКП(б) на чолі з великим Сталіним.

Слово для доповіді про Міжнародний жіночий день надається доценту Сизоненку. Тов. Сизоненко говорить про велику боротьбу за мир, яку ведуть народи світу, про те, що в авангарді цієї боротьби разом з усім радянським народом йде радянська жінка.

Тов. Сизоненко говорить про безправне становище жінок в капіталістичних країнах, де вони фактично усуваються від участі в політичному та громадському житті.

Зовсім інше в Радянському Союзі і країнах народної демократії, де

жінки нарівні з чоловіками беруть активну участь в громадсько-політичному житті.

Свою доповідь тов. Сизоненко закінчує здравицею на честь крашого друга радянських жінок, нахненніка і організатора наших перемог великого Сталіна. В едному пориві всі присутні встають. В залі довго не стихають бурхливі оплески.

Після доповіді було зачитано наказ ректора університету, в якому кращим жінкам університету за відмінну роботу і успіхи в навчанні та за активну участь в громадсько-політичному житті було винесено подяку.

За досягнуті успіхи в міжфакультетських та міських стрілецьких змаганнях, присвячених Міжнародному жіночому дню, наказом ректора отримано подяку та нагороджено дипломами цілий ряд учасниць змагань. Потім були об'явлені наслідки конкурсу на кращу кімнату в гуртожитку.

Після урочистої частини відбувається концерт художньої самодіяльності.

„ОЙ, СПАСИБІ ТОБІ, СТАЛІН, ОД ЖІНОЦТВА ВСЬОГО!“

(Народні пісні про жіночу долю)

Важкою і гіркою була доля трудящої люднини в колишній царській Росії. Безправний був трудівник, але особливо важкою була доля жінки.

Великий поет українського народу Тарас Шевченко з виявкою теплотою малював образ жінки та захищав її людські права.

Найвизначніші письменники всіх народів колишньої царської Росії писали хвилюючі твори про важку жіночу долю.

Та найбільше і найповніше розповідає про себе сам народ у своїх поезіях та піснях.

В українських народних піснях минулих часів розповідається про повсякденну важку роботу жінки, про життя за нелюбом, про занущання над нею ланових та десяцьких, про гірке почуття самотності,—скрізь і зовсіди жінка почувала свою безправність.

Сама я, самесенька, як билина в полі—

Не дав мені господь ні щастя, ні долі.

Ані щастя, ані долі, ні дружини по любові...

У важкій праці, у щоденнах турботах по злідченому господарству проходило життя жінки-трудівниці. Важка робота на багатій, безправні становище передчасно старили жінку, передчасно зводили її у могилу.

На запитання брата, чому сестра так рано постаріла, вона відповідає:

— Постарили, брате, Нужди та клопоти, Нужди та клопоти, Людські роботи.

Чужу ниву жала, В тужу клуну дбала,— Ой, того ж я, брате, Така стара стала.

Глибоким сумом пройняті пісні, у яких жінка виливала свою велику печаль, розповідала про свое важке життя. Мало світлих днів було у ньому, мало радостей зазнала жінка-трудівниця:

Не хились, тополе, Бо я так мені горе, Не хились, явірку, Бо я так мені гірко.

Життя її було великою мукою, було спріжнью катогою. Кривидили її усі, а жаліла хібаща маті-жіління, яка доживала такий же безрадісний жіночий вік.

Літа ж мої, літа мої, літа молоденці! Коли такі нещасливі — будьте коротенці!— благала жінка.

З зростанням свідомості трудящих мас все більшого розмаху набував активний протест проти безправного становища. Народ повстає проти своїх гнобителів. І у цій боротьбі не стоять остононі трудящі жінки: вона також бореться проти тих, що залягали її у ярмо рабської праці. Так, у пісні про повстання селян села Турбай проти поміщиків в 1789 році оповідається про участь жінок у повстанні та їх розправу з панією Мар'яною Базилевською.

У рік 1917-й, який став першим роком нової епохи людства, разом з чоловіками свідоміші жінки боролися за перемогу над ворогами революції, за владу Рад. Чоловіки і жінки пішли у рішучий бій під проводом більшовицької партії, під прaporом Леніна:

Ленін сонcem угорі Нам світив дорогу. Сиві, юні матері Йшли на перемогу.

Ой, спасибі тобі, Сталін, За твою заботу. Дітей в ясля віддала, Сама — на роботу.

І працюю, і співаю, Заботи не маю,

А як піду подивлюся—

Діти — мов у рою.

При читанні цих веселих рядків пісні, від яких від материнським щастям, у пам'яті виринають шевченківські рядки про іншу долю жінки в часі кріпацтва: поки мати гне спину на панщині, її малі лежить десь «у холодочку під снопом» або «однієїнське під тином сидить собі в старій ряднині»...

Розкута Великим Жовтнем, окріпена новим життям, жінка жадібно береться за книжку, за опанування найрізноманітніших професій. Рівноправність у всьому перероджує пісні жінок, колись забитої, затурканої «рабини раба». Жінка сміливо і рішуче повстася проти пережитків давніх сімейних традицій:

Я не хочу жити невісткою,

Хочу стати трактористкою—
заляє вона. Вікова традиція відводила для жінки роль другорядну.

Були поширені прислів'я та приказки, у яких висловлювалось образливе, знаважливе ставлення до людської гідності жінки.

«Кормітелем» сім'ї вважався чоловік, хоч на долю жінки припадали численні важкі обов'язки по господарству. Праця жінок на промислових підприємствах оплачувалася нижче, ніж чоловічі,—види жінка відчувала свою залежність від чоловіка, свою нерівноправність.

У капіталістичних країнах жінка і досі безправна. Зневажливе ставлення до жінки особливо різко виявляється в питаннях праці та політичного життя.

В тридцяти країнах світу жінки до цього часу зовсім не користуються виборчими правами.

В США в тридцяті роках дев'ятнадцяти штатах з сорока восьми нема закону про однакову оплату за однакову працю чоловіків і жінок, а в останніх дев'ятнадцяти штатах такий закон існує лише на папері.

В наших умовах лише як дивацтво може розцінюватися погляд на жінку, як на людину з обмеженими порівняно до чоловіка здібностями і можливостями. На шкідливість цих пережитків у свідомості людей ще в 1933 році вказував товариш Сталін. Зокрема товариш Сталін зазначив, що у соціалістичному будівництві нації жінці належить велика роль. «Жінки у колгоспах—велика сила»,— сказав вождь.

Сталінські слова повторює колгоспна частушка:

Ой, минули ті часи, Що в панів робила, Тепер жінка у колгоспі— Величезна сила.

Геніальній засновник Радянської держави Володимир Ілліч Ленін писав: «Настоцє освобождение женщины, настоящий коммунизм начнется только там и тогда, где и когда начнется массовая борьба (руководимая владеющим государством пролетариатом) против этого мелкого домашнего хозяйства, или, вернее, массовая перестройка его в крупное социалистическое хозяйство». (Соч., изд. 3, т. XXIV, стр. 343).

Широка сітка дитячих майданчиків, дитячих ясел, дитячих садків дає жінкам можливість працювати на рівні з чоловіками, більше уваги приділяти громадським справам.

Ой, спасибі тобі, Сталін, За твою заботу.

Дітей в ясля віддала, Сама — на роботу.

І працюю, і співаю, Заботи не маю,

А як піду подивлюся—

Діти — мов у рою.

При читанні цих веселих рядків пісні, від яких від материнським щастям, у пам'яті виринають шевченківські рядки про іншу долю жінки в часі кріпацтва: поки мати гне спину на панщині, її малі лежить десь «у холодочку під снопом» або «однієїнське під тином сидить собі в старій ряднині»...

☆

Студенти та викладачі університету ведуть значну культурно-виховну роботу на підприємствах, в школах та гуртожитках міста.

Днями в школі № 43 було проведено вечір, присвячений творчості видатного турецького поета Назима Хікмета. Доповідь про життєві шляхи і творчість поета зробив доц. Шайкевич. З читанням творів Назима Хікмета виступили студенти філологічного факультету Толстих, Полнарьова, Штін, Львова.

...А онде під тином
Опухла дитина голоднє мре,
А мати пшеницю на панщині жне.
Ця трагедія матері і дитини також
назавжди відійшла у минулє разом з
каторжною працею на панів.

З вдячністю говорить жінка про радянський устрій, про колг

БЕЗУСТАННО ОВОЛОДІВАТИ ПЕРЕДОВОЮ НАУКОЮ!

(Про роботу наукового студентського товариства)

Вище рівень наукової роботи студентів

Протягом першого півріччя цього навчального року працювало 100 наукових гуртків (з них — 28 соціально-економічних), в яких приймали участь біля 2000 студентів. Більшість гуртків працювали нормально: в середньому відошло по 7-8 засідань.

Значно покращала в цьому році робота соціально-економічних гуртків, які стали масовими. На всіх факультетах працюють гуртки марксизму-ленінізму, політекономії та філософії. На цих гуртках заслухано ряд актуальних доповідей: «Праця товарища І. В. Сталіна з питанням мовознавства», «СРСР на чолі з миром і демократією», «Критика і самокритика — основна рушійна сила в розвитку радянського суспільства», «Всесвітньо-історичне значення перемоги Радянського Союзу у Великій Вітчизняній війні» та інші.

Спеціальні гуртки різних факультетів поставили перед собою засідання — працювати над актуальними темами, які мали б практичне значення, і в цьому напрямі досягнуто певних успіхів. Наведемо деякі приклади. Студентка V курсу біофаку т. Коцур працювала над окремим розділом кафедральної теми: умови вигодування тутового шовкопряду з метою збільшення врожайності коконів. Результати, що їх одержала т. Коцур, мають велике практичне значення — одержано без додаткових затрат збільшення шовку коконів на 25-30%. В 1951 році ці дані будуть перевірені у виробничому масштабі і будуть застосовані у виробництві. Гуртки дарвінізму і генетики працювали над низкою тем по акліматизації та виведенню нових форм рослинних організмів, що становлять великий інтерес для сільського господарства. Гурток ботаніки працює над тематикою, звязаною з питаннями лісонасадження. Гуртом мікробіології розроблено ряд тем, що мають інтерес для сільського господарства та медицини. Члени гуртка фізичної хімії працювали над темою «Заціобган-

ня від корозії металу» за дорученням заводу ім. Жовтиєвої революції та МГС.

Все це свідчить про те, що студенти в своїй масі усвідомили важливість завдань, що стоять перед Науковим студентським товариством, і докладають зусиль, щоб ці завдання здійснити.

Проте потрібно відмітити, що в роботі товариства є ряд значних хиб. Керівництво науковою роботою студентів з боку правління НСТУ було нездовільним.

Далеко недостатньо цікавилася науковою студентською роботою і комсомольська організація університету.

Робота комсомольської організації зовсім не займалася цією важливою справою.

Коли ряд кафедр приймали активну участь в розгортанні роботи своїх гуртків, то є такі кафедри, які ці спроби приділяють мало уваги — іх робота зводиться лише до виділення наукового керівника. Так, наприклад, нездовільно працював метеорологічний гурток географічного факультету, гурток неорганічної хімії і курсу хімічного факультету і ряд інших. Якщо на біологічному факультеті спеціальні гуртки працювали в цілому непогано, то гурток філософії по суті існує лише на папері.

Далеко недостатнім є зв'язок з виробництвом. Зокрема, не можна вважати задовільним зв'язок гуртків зі школою.

Значним мінусом є і те, що кафедри в своїй масі не дбають про своєчасне оформлення закінчених студентських наукових робіт і здачу їх до друку.

Необхідно докласти всіх зусиль, щоб хиби в роботі наукового студента працює над темами, що мають інтерес для сільського господарства та медицини. Члени гуртка фізичної хімії працювали над темою «Заціобган-

ченко, голова НСТУ університету.

БОРЕЦЬ ЗА НАРОДНЕ ЩАСТЬЯ

(до 90-річчя з дня смерті геніального українського поета Т. Г. Шевченка)

10 березня трудящі нашої країни відзначають 90-і роковини з дня смерті найславетнішого українського поета — Т. Г. Шевченка.

В жорстокі часи свавілля кріпосніків великий Кобзар підняв голос на захист пригноблених. Свое поетичне пристрасно-революційне слово Шевченко поставив на сторожі коло «рабів-німіх», «брратів незрячих, гречкоїв», за країну долю яких він боровся протягом всього свого життя.

Поет-борець відточеним лезом сатири нещадно «різав все, що паном звалось». Разом з передовими діячами російської культури, з якими він підтримував міцні зв'язки, Шевченко кликав трудящих до революційної боротьби, до повалення самодержавства. За це він був жорстоко покараний.

Але ніякі знущання не зламали волю революціонера-демократа: після 10-річного заслання Шевченко залишився таким же непримиреним до гнобителів; він ще різкіше, нещадніше викривав всіх царів — катів людських, всіх панів і підпанік.

Як революціонер-демократ, Т. Г. Шевченко вбачав єдиний вихід з нестерпного становища покрічаних мас — зсирвання сокирою, що є символом селянської революції. І він кликав народ до сокир, він вірив у могутність народних мас — «громади у сіриках».

Син кріпака, Т. Г. Шевченко сам зауважив неймівінки страждань і по невірнін. Йому особливо були зрозуміліми всі болі, всі страждання узярмленого народу, він жив печалючи, мріячи, боротьбою народу.

Всі найвизначніші дослідники, письменники підкреслюють глибоку народність Шевченка, як щодо змісту, так і щодо форми його творчості. Багато його поезій стали улюбленими народними піснями. Зокрема, Шевченків «Заповіт» ввійшов до репертуару революційних пісень. Його «Кобзар» виховував любов до рідного краю, до пригноблених різних національностей.

В Росії, Білорусі, Грузії, — скрізь Шевченкові думи, мрії, революційні прагнення і заклики були близькими і зрозумілими для трудящих мас. Не один поет виховався на революційних традиціях гнівного і непримиренного Кобзаря. І не один поет міг заявити про своє навчання в дитинстві словами Т. Масенка:

Хлопчик «божого слова» не слухай, А з під партії читав «Кобзаря».

Свою глибоку любов до українського співця засвідчили Добролюбов, Герцен і Чернишевський, Акакій Церетелі і Янка Купала, Луначарський і Горський.

Під керівництвом більшовицького партії трудящі нашої країни порвали кайдани рабства. Здійснюються найкращі мрії борців за всенародне щастя, почесне місце серед яких належить Т. Г. Шевченкові. Пророчими виявилися його слова:

Оживут степи, озера, —
І не верстові,
А вольні, широкі,
Скрізь шляхи святі
Простеляться...

А раби тими шляхами,
Без гвалту і крику,
Позіходять докути,
Раді ти веселі,

І пустиню опанують
Беселі села.

Вільною новою сім'ю радянські народи підкоряють природу, будують комунізм. Ожили степи, простелились шляхи широкі по всій нашій неосяяній країні, радіють залити сіймом лампочок. Ілліча села і міста, радіють люди — колишні раби, теперешні гості родинного свята.

З теплотою і відчюстю згадують нині всі радянські народи великого Кобзаря — неутомного борця за народне щастя і словами Володимира Сосюри промовляють:

Спи спокійно, поєт!
Образ огненний твій
Не зітерти ні бурі, ні часу.
В більшовицькій сім'

славний, вольний, новий

ми тебе не забули, Тарас!

Адреса редакції: Одеса, вул. Петра Великого, 2, кімната 17. Телефон 2-62-58.

Друкарня Одеського університету ім. І. І. Мечникова. Одеса, вул. Шепкіна, 12.

Науковий гурток нової історії

В поточному навчальному році, по-рівноючи з попереднім роком, робота гуртка нової історії набагато поліпшилась. Перш за все було забезпечено постійне ядро учасників гуртка, вироблено чітку тематику доповідей, яка забезпечила студентам можливість вести хай невелику, але самостійну роботу, що включає елементи наукового дослідження. Хоч і зараз в роботі гуртка є немало недоліків, в тому числі і досить істотних (наприклад, пасивність окремих студентів при обговоренні доповідей, пропускі ними заняття), але все ж таки в основному робота його налагоджена.

Засідання гуртка відвідують постійно 15-17 чоловік. В першому півріччі проведено 5 засідань, на яких прочитано 6 доповідей і рефератів. Великий інтерес викликала екскурсія членів гуртка до музею книги Державної наукової бібліотеки ім. Горького.

В роботі гуртків знайшло відображення поглиблене вивчення праці І. В. Сталіна «Марксизм і питання мовознавства», яка має величезне значення для розвитку історичної науки. Так, студентка IV курсу Андrijchenko прочитала на засіданні гуртка доповідь «Праця Поля Дафарга «Мова і революція» і її оцінка І. В. Сталіном».

Мені здається, що вкрай рідкісна у нас практика колективної розробки постійної тематики, яка має величезне значення для розвитку історичної науки. Так, студентка IV курсу Андрічченко прочитала на засіданні гуртка доповідь «Праця Поля Дафарга «Мова і революція» і її оцінка І. В. Сталіном».

Останнім часом вдалося добитися обов'язкового складання тез до доповідей. Погано, що вони ще не розповсюджуються заздалегідь до засідання гуртка.

Останнім часом вдалося добитися обов'язкового складання тез до доповідей. Погано, що вони ще не роз-

повсюджені засіданнях гуртка нової історії.

Одним з основних недоліків студентських наукових гуртків на всіх факультетах є наявність тривалого періоду «розкочування» на початку кожного півріччя.

Враховуючи це, гурток нової історії засідає в кінці першого півріччя, підготував доповідь для початку своєї роботи у другому семестрі. Це дало можливість студенту IV курсу т. Кіржнеру через два дні після початку занять прочитати доповідь на тему «Аналіз і оцінка В. І. Леніним і Й. В. Сталіним аграрно-зрівняльних вимог ідеї російського селянства в період революції 1905 р. і їх значення для вивчення відповідних явищ у Франції напередодні і в роках буржуазної революції 1789 р.

Основна увага гуртка нової історії приділяється тематиці, яка перевищується з сучасністю. На найближчих засіданнях будуть заслухані доповіді про роман С. Гейма «Хрестоносці», який зображує американську армію у Європі в роках другої світової війни, про роль американських монополій у підготовці другої світової війни і т. д.

Ліквідуючи відзначений вище організаційні недоліки, ширше, активніше розгортаючи всеобічне і гостро-критичне обговорення доповідей, посилюючи вивчення сучасних тем, гурток нової історії досягне дальших успіхів в своїй роботі.

Доцент В. АЛЕКСЕЄВ-ПОПОВ, керівник гуртка нової історії.

Перший досвід факультетської ради наукового товариства

Факультетська рада студентського наукового товариства створено в нашому університеті порівняно недавно — трохи більше як рік, і тому ще нема в нас ні великого досвіду, ні перевіреної на живому ділі методики роботи. А тим часом ясно, що факультетська рада наукового товариства не може зводити свої функції тільки до контролю за графіком засідань гуртків чи до збирання статистичних даних про кількість гуртків та число засідань. З статистикою впорається і канцелярія факультету.

Факультетська рада студентського товариства повинна стати науковим центром всієї гурткової роботи на факультеті. Саме в такому напрямі прагне будувати свою діяльність молодь — як всі інші — ради товариства філологічного факультету, тільки що компіляцію розробку питання, а не компіляцію двох-трьох законопроектів чужих статей. Саме на

цій стадії засідань рада зможе зробити чужі роботи. Це стосується, насамперед, керівників мовознавчих гуртків, які задовіляються компіляціями своїх гуртків. Взагалі наші мовознавчі гуртків ще відстають від інших великих засідань, що стоять перед нами в сфері історичних праць товариша Гуртка. Ліквідація цього відставання — першочергове завдання ради товариства.

Рада факультетського товариства

відтепер запроваджує читання і обговорення на своїх засіданнях кращих студентських доповідей, після того, як вони допоміжовані авторами на підставі зауважень, почутих раніше на заняттях гуртків.